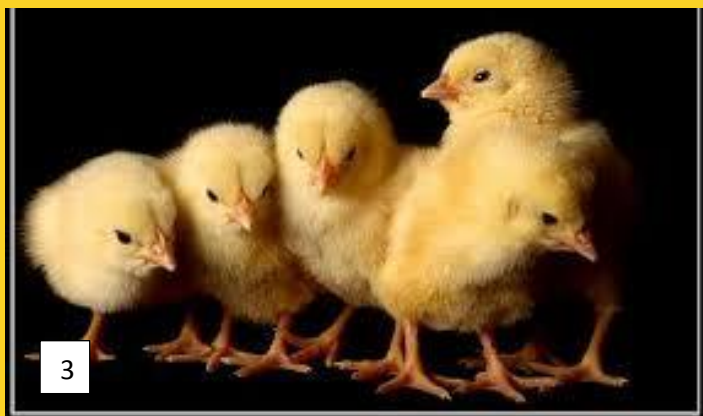

magazín

Základní škola Hlučín-Rovně, okres Opava

Ročník 2, číslo 2, březen 2017

Obsah

Novinky ze školní družinky	3
Valentýnské odpoledne	4
Literární soutěže	5
Olympiády	5
Child of Light	12
Lyžařský kurz pátých tříd	6
Představa vs. realita	7
Ojedinělá podívaná	8
Unikátní rozhovor se zpěvačkou Evou Burešovou	10
Rozhovor s žákem naší školy	9
Venku prší? Nevadí. Film na duši pohladí	14
Gregor ...a byla svatba	15
Příběh na stejné písmeno	15
Příběh o krtkovi, který cestoval a ani o tom nevěděl	16
Kdybych měla kouzelnou hůlku	17
Jarní motivace ke změně	18
Vtipy	19
Soutěž	19

Nový začátek

Příroda kolem se probouzí a stejně tak my máme najednou více energie. Mnozí se po zimě opět vrhají do sedel kol a obouvají běžecké boty. Smejdíme naše domovy a pořádek si děláme i v hlavě. Promýšlíme, kam se budou ubírat naše kroky, plánujeme, co podnikneme, a sníme s otevřenýma očima.

Jaro zdobí naděje, že se vše vydaří. Stejně tak my věříme, že naši devátáci, které čekají přijímací zkoušky na střední školy, uspějí.

Zachovejte chladnou hlavu, optimismus a čekejte to nejlepší!

Vaše redakce

Soutěž

Vymyslete vtipné komentáře k fotkám na přední straně. Můžete zapsat i smyšlené rozhovory zvířátek na obrázcích. Členové redakce vyberou tři nejveselejší výtvořky a ty budou **otištěny v příštím červnovém čísle**.

Autor nejzdařilejšího výtvořky získá školní žluté tričko!!!

Vaše nápady napište na papír a vhodte do krabice S-cool magazínu na recepci do 7. dubna. Čitelně uveďte jméno a příjmení, třídu a číslo obrázku, ke kterému jste text vytvořili.

Adresa redakce:

Základní škola Hlučín-Rovniny, okres Opava, Cihelní 1417/8, 748 01 Hlučín
E-mail redakce: redakce@zsrovniny.cz

Redakční rada: Natálie Bílská, Lukáš Grümman, Marie Hájovská, Markéta Jasvecová, Veronika Jiravová, Viktorie Kadlecová, Kateřina Obdržálková, Emilie Vitásková, Mgr. Veronika Kadlecová a Mgr. Andrea Tomečková

Aktuální číslo naleznete na webových stránkách školy.

Novinky ze školní družinky

Dne 24. 1. pořádala Školní družina poprvé ve svých nových prostorech pro děti maškarní karneval pod názvem „Pohádkové odpoledne v maskách“. Děti tančily na známé písničky z pohádek a také soutěžily o sladkou odměnu.

Proběhla tradiční promenáda v maskách a na závěr byly nejlepší masky odměněny cenami, které nám věnovalo

mateřské centrum „Mámy sobě“, působící na Rovninách. Dětem se připravený program líbil a už se těší na příští rok.

Pro děti I. - VI. oddělení připravily letošní školní rok paní vychovatelky výtvarnou soutěž na téma „**Malujeme zimu**“. Do soutěže se zapojilo celkem 29 dětí, bylo vybráno 6 nejkrásnějších prací a 1 cena poroty za kreativitu. Všem výhercům srdečně blahopřejeme.

Výherci výtvarné soutěže:

Kategorie mladší žáci 1. – 2. třídy

1. místo Natálie Dundrová 2. B
2. místo Denis Ostárek 1. A, Alžběta Kolková 2. B
3. místo Alžběta Štarhová 1. C, Valérie Kolková 2. B

Kategorie starší žáci 3. – 5. třídy

1. místo Jakub Gamrotek 5. C
2. místo Dan Baloušek 3. B
3. místo Ella Krupová 4. A

Cenu poroty za kreativitu získal Jakub Durčák 3. C – „Zima u prasátka Pepy“.

Za kolektiv Školní družiny Monika Stoklassová

Valentýnské odpoledne

Svátek všech zamilovaných si užily také děti, které navštěvují školní družinu. Během odpoledne vyráběly přáníčka pro své nejbližší, tancovaly na jejich oblíbené písničky a dozvěděly se spoustu zajímavých informací o původu tohoto svátku. Z příjemně stráveného odpoledne si odnesly nejen drobné dárky pro potěšení svých blízkých, ale také spoustu nezapomenutelných zážitků.

Vzkaz pro všechny:

Nebojte se říct svým blízkým, že je máte rádi. A udělejte to klidně dnes! Nemusíte čekat až do příštího roku na den Svatého Valentýna. ☺

Za kolektiv ŠD Pavla Biskupová a Kamila Ratajová

Fotky z uvedených akcí si můžete prohlédnout na webu školy v sekci družina/fotogalerie.

Literární soutěže

14. 2. 2017 se uskutečnila na naší škole Recitační přehlídka 1. stupně. Všem zúčastněným děkujeme za příjemné poetické odpoledne. Těšíme se příště!

Oceněny byly:

0.kategorie: Terezie Chlubová, Valerie Prausová

1.kategorie: Terezie Golová, Dorota Chrástecká, Berenika Mrázová

2.kategorie: Tereza Lechnerová, Rozálie Hlisníkovská, Sarah Jandátová

Ve stejný den proběhla Poetická čajovna na II. stupni. Všichni účastníci si během akce mohli pochutnat na připraveném občerstvení. V pohodovém odpoledni se svým přednesem uspěli:

kategorie 6.+ 7. třídy

1. místo Vojtěch Dostál (7.A)

2. místo Markéta Hájovská (7.A)

3. místo Anna Blokešová (6.A)

kategorie 8.+ 9. třídy

1. místo Marie Jirásková (8.A)

2. místo Markéta Jasvecová (8.C)

3. místo Barbora Mrovcová (9.C)

zvláštní ocenění - David Mikula – za vlastní tvorbu

Marie Jirásková reprezentovala nejen naši školu, ale i celé město Hlučín v okresním kole.

Olympiády

Dne 7. 2. 2017 se v Opavě konalo okresní kolo olympiády v německém jazyce. Soutěže se zúčastnila Viktorie Kadlecová a Agáta Tešnarová (7. A), Tobias Thietz (8. A) a Karolína Horklová (9. A).

Naše skupina byla velice úspěšná, na prvním místě se v nižší kategorii umístila Viktorie Kadlecová, na druhém místě Agáta Tešnarová. Ve vyšší kategorii zvítězil Tobias Thietz, jenž dále pokračuje do krajského kola, které se koná 27. 3. 2017 v Ostravě. Krajského kola se zúčastní také Saha Klimečková (9. B) v kategorii II. C.

Držme palce!

Lyžařský kurz pátých tříd

16. ledna vyrazilo 53 pátáku a 7 rovnínských učitelů na lyžařský kurz do penzionu Rališka na Horní Bečvě. Moc nás bavily jak lyžovací programy, tak i programy večerní, které jsme si sami přichystali pro ostatní třídy. Přestože přijeli i úplní začátečníci, již ve středu všichni lyžovali z velkého kopce. Při naší procházce jsme viděli krásné ledové sochy nebo sochu boha Radegasta. Týden jsme zakončili slalomářskou soutěží. Kurz jsme si náramně užili a vrátili se ve zdraví domů.

Kateřina Jiravová, 5. A

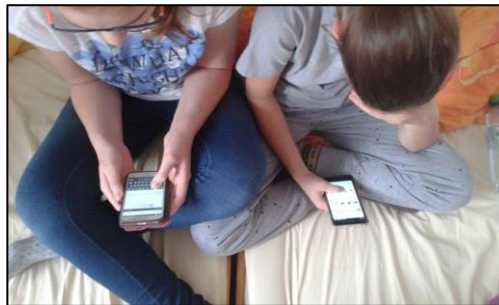
Také sedmáci jako každým rokem vyrazili na lyže. V lednu zdokonalovali své lyžařské schopnosti tradičně na Gruni.

Představa vs. realita

První jízda

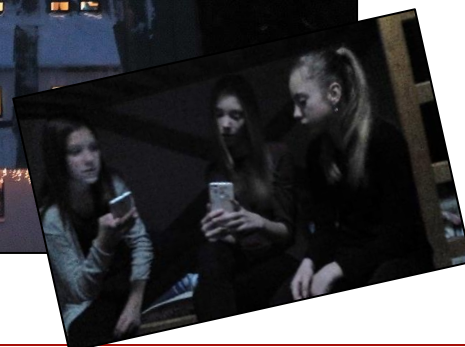
Hry na pokoji

Úklid na pokoji

Večerka

Emílie Vításková a Kateřina Obdržálková, 7. D

Ojedinělá podívaná

Žáci sedmého ročníku navštívili 2. února jedinečné a stále beznadějně vyprodané baletní představení Chaplin. Na návštěvu divadla o tomto velikánovi filmu jsme se předem připravili zhlédnutím několika grotesek i ukázky z filmu Diktátor. Jednalo se o balet moderní, současný. Překvapilo nás, kolik cizinců v baletním souboru u nás hostuje. V rámci představení nás rozhodně zaujalo také taneční číslo Patricka Ulmana, mistra Evropy v Electric Boogie.

Ne vše jsme z choreografie pochopili, i přesto jsme si představení užili.

<http://www.ndm.cz/cz/balet/inscenace/3585-chaplin/>

Také žáci šestých tříd vyjeli za kulturou. Ve Slezském divadle v Opavě zhlédli inscenaci Molièrovoy hry Zdravý nemocný.

Viktorie Kadlecová, 7. A

Rozhovor s žákem

Na naši školu chodí chlapec, který nenavštěvoval třetí třídu – z druhé přeskočil rovnou do čtvrté. Právě čtete první řádky rozhovoru s žákem 4. A, Dannym Knapem.

Kolik ti je let?

Je mi devět let.

Měl jsi ve staré třídě kamarády?

Ano, měl jsem tam kamarády.

Co tvé vztahy v nové třídě?

S některými dětmi jsem se skamarádil za chvíli, s jinými to trvalo trochu déle.

Baviš se s bývalými spolužáky?

Pouze s některými, ale když se potkáme i s ostatními, většinou se pozdravíme.

Který předmět máš nejraději?

Nejraději mám asi výtvarnou výchovu. ☺

Jak se cítíš v nové třídě?

Docela dobře. Občas se nepohodneme, ale jinak jsem tam rád.

Kdo poznal, že bys měl přeskočit třídu?

Rodičům to navrhla paní Dagmar Vilášková, která mě učila v kroužku deskových her. Abych mohl přeskočit, musel jsem udělat rozdílové zkoušky, což se mi tedy podařilo.

Jaké máš jiné záliby?

Rád tancuji a hraji na klavír.

Nelituješ svého rozhodnutí?

Svého rozhodnutí nelituji. Myslím, že je dobře, že jsem třídu přeskočil.

Zeptaly jsme se i jeho bývalé třídní učitelky – paní Jitky Žabinské.

Zdál se Vám už od začátku výjimečný?

Ano. Když přišel do školy, uměl číst. To sice u dětí až tak neobvyklé není, ale Danny měl absolutně výjimečnou slovní zásobu.

Pamatujete si na nějaké další podobné děti?

Pamatuji si hodně šikovných dětí, ale většinou záleží na rodičích a na jejich přístupu k nim.

Co takový přestup vše obnáší?

Danny musel absolvovat rozdílové zkoušky a doučit se učivo třetí třídy – například vyjmenovaná slova.

Na pár otázek nám odpověděla i současná třídní učitelka Dannyho, paní Petra Kaniová.

Jak do třídy Danny zapadl?

Skvěle. Už před přestupem občas docházel do vyšší třídy na matematiku, takže toho uměl více.

Jaký je teď?

Kdybyste přišli do vyučování, vůbec nepoznáte, že nějaký žák přeskočil třídu. Je stejný jako ostatní děti.

Veronika Jiravová, Viktorie Kadlecová, 7. A

Unikátní rozhovor se zpěvačkou Evou Burešovou, bývalou žačkou naší školy

Jak ses cítila, když jsi poprvé vstoupila na jeviště? Pamatuješ si to ještě? Míváš trému?

Poprvé jsem vystoupila asi v pěti letech na Hlučínském slavičku, trému jsem neměla a ani teď nemívám. Když se přeci jen objeví, tak se jí snažím co nejrychleji zapudit. Tréma nikomu práci neulehčuje. Většinou je člověk nervózní z toho, že něco pokazí, a tréma tohle právě dělá, takže je nejlepší strach hodit za hlavu a prostě vykročit vpřed.

Archiv Evy Burešové

Co bys doporučila začínajícím talentům?

Nevzdávat se a tvrdě na sobě pracovat. Nikdo vaši práci neudělá za vás a i kdyby jo, jelikož i takoví jedinci bývají, je lepší být při pohledu do zrcadla pyšný na sebe a na svou tvrdou práci.

Koho ses nejvíce bála z poroty v Československo má talent?

Nikoho. Nebylo čeho se bát, tým, se kterým jsem se od rána připravovala na vystoupení (zvukař, produkce, kamera atd.), na mne byl velmi milý. Takže jsem byla natěšená, jak to dopadne. Bála jsem se spíše reakcí diváků, kteří byli v sále.

Bavilo tě natáčení Gymplu? Na co ráda vzpomínáš?

Bavilo, velmi! Na place byla neuvěřitelná sranda. Byli jsme jako pubertáči, kteří ten gympl opravdu studují. Není jediná historka, na kterou bych nejvíce vzpomínala. Byla toho spousta. Moc pěkné období.

Jak často se vracíš do Hlučina?

Snažím se, kdykoliv se dá, ale čas mi to bohužel moc nedovoluje. Tedy vlastně bohudík, odjela jsem do Prahy proto, abych mohla dělat to, co teď dělám, takže jsem vlastně velmi spokojená. Rodiče jezdívají často za mnou, tak je mám při sobě.

Jaký byl tvůj oblíbený předmět ve škole? A co jsi naopak neměla ráda?

Oblíbený předmět? Když nepočítám tělocvik a hudebku, tak určitě dějepis, chemie, angličtina.

Nemůžu říct, že by mi šly na jedničku, ale dozvídat se nové věci je zábava. I když to zřejmě člověk ocení, až když je trochu starší :-)

Pamatuješ si na své vystupování na Jarní show nebo zpívání se Sluníčky?

Samozřejmě, zase tak dávno to není:-) Pamatuji si na každou kulturní akci naší školy. Pokaždé to byla zábava. Věřím, že na škole je i teď spousta talentů, kteří to jednou dotáhnou daleko.

Vzpomínáš na své spolužáky? Jsi s nimi v kontaktu?

Vzpomínám. Ještě nejsem tak stará! :-) Díky facebooku a jiným internetovým možnostem stále v kontaktu jsme. Jen si myslím, že to není úplně nejlepší, protože se nám tím pádem ztrácí kouzlo třídních srazů, které samozřejmě nepořádáme, protože díky profilům na sociálních sítích o sobě všichni všechno víme.

Jaký jsi měla v 9. ročníku prospěch?

Proboha! Na to raději ani nevzpomínám :-) Talentové zkoušky na střední umělecké školy se dělají brzy ve srovnání s běžnými přijímacími zkouškami, takže jsem mnohem dříve věděla, že jsem přijata. A pak jsem dělala lumpárny a na prospěch jsem už nijak nekoukala.

Měla jsi i jiný „záložní“ plán, kdyby ti to nevyšlo se zpěvem?

Neměla, šla jsem si za svým snem. Dělala jsem to, co mě baví, a to, co jsem uměla nejlépe. Věřila jsem tomu. A vyšlo to ☺!

Vzpomínáš si na nějaký zážitek ze ZŠ?

Tohle je teď nejkrásnější zážitek spojený s naší základní školou! Děkuji za rozhovor! :-)

Eva Burešová je zpěvačka, která se zúčastnila soutěže „Česko-Slovensko má talent 2011“. Dostala se až do finále a porotce Jaro Slávik ji označil za nejlepší zpěvačku všech pěveckých soutěží, které kdy v Česku proběhly.

Eva má za sebou studium na Konzervatoři Jaroslava Ježka. Účinkovala v muzikálech Baron Prášil, Jesus Christ Superstar, Hamlet, Sibyla aj.. Také si zahrála v seriálu Gympl s (r)učením omezeným.

V současnosti se těší na narození prvního potomka.

Foto z archivu školního sboru

Barbora Kaniová, 9. B

Child of Light

kapitola první

O deset let dříve...

„Raven, poběž!“ „Ervin! Ervin, počkej!“ „Už tam skoro jsme. Honem!“ Dívky běžely listnatým lesem, nebyl to však obyčejný les, v jakém rostou hříby a datel vyťukává do dřeva neznámou melodií. Žili v něm prapodivní tvorové. Tam kdesi

pod dubem se zabydly lesní víly. Hluboko v lese na rozsáhlé mýtině nedaleko Smrkového vrchu, se zase často pase stádo divokých koní. Ovšem není si s nimi radno zahrávat, některým v žilách koluje krev po jejich předcích, bájných jednorožcích. Žijí tu i zvířata docela obyčejná. Smečka vlků, která v noci vyje na měsíc, má doupe pod Smrkovým vrchem. A moudrá medvědice právě opatruje pár zvědavých medvíďat.

Děvčata se hnala dál. Svým povykem vyplašila starou sovu, která odpočívala na větvi mohutné břízy. O trochu menší děvče nechalo to větší daleko za sebou a její rudé vlasy jí vlály v příjemném letním vánku. Ta větší se jmenovala Raven. Nevyzná se tak dobře ve zdejších lesích. Její krátké černé vlasy, snad ještě temnější než noc bez hvězd, jí všude možně překážely a zakrývaly její velké světlé oči. Měly barvu stříbrnou jako jemné a tlumené světlo měsíce za úplňku s kapkou zelené kolem zornice. Její věrný havran Corvus kličkoval mezi stromy a následoval Raven, svou paní a dlouholetou přítelkyni. Corvus je neobyčejně chytrý, stejně jako ostatní havrani, ovšem Corvus patří k posledním havranům z Varnasských hřebenů. Varnasští havrani sloužili samotnému Pánovi temnoty. Walar z Bhautské pevnosti byl nelítostný a krutý. Byl ze tří sourozenců, pod jejichž rukama vznikla země nás všech. Ale jejich časté sváry o nadvládu a moc vyústily v dlouhou válku tří mečů a Walar nakonec své sourozence porazil a svrhl. Vládl již před tisíci lety, ale země od jeho dob nezažila krutějšího panovníka. Havrani z Varnassu ho však opustili a stáli po boku mágů ze zemí daleko za mořem, kam se obyčejný člověk nepodívá ani ve snu. Walar byl poražen mágy a bájnými lidmi z dalekých lesů a vláda byla svěřena do rukou muže ušlechtilé krve. Země se od vlády Děora, lidského panovníka ušlechtilé krve, nazývá *Sar-Lai*: hvězdný svit. Ve staré řeči je to *Fumundor-urun*, jenže tento jazyk se stal mrtvým po válce tří mečů a mluví jím jen někteří, a ne stále.

Dívka s rudými vlasy konečně zastavila na čisté mýtině pokryté měkkým mechem a malým, modrým kvítím. „Můžeš mi říct, co tady děláme?“ udýchaná Raven ji konečně doběhla a havran

Bára Palmová, 8. C

březen 2017

Corvus se jí posadil na rameno. Corvus byl taky dost unavený po všem tom kličkování mezi stromy. Ervin stála bez jediného slova uprostřed mýtiny. Usmívala se tím sladkým, dětským úsměvem, na tváři se jí dělaly dolíčky a oči měla doširoka otevřené s jiskřičkou očekávání a nadšení, které může mít jen malé dítě. Hleděla do temnější části lesa, ta byla hlavně z jehličnatých stromů, které rostly blíž u sebe. Něco očekávala. „Ervin? To jsme sem běžely, jen abychom hleděly do lesa? Ervin!“ Raven už docházela trpělivost. Stávalo se to často. Ervin byla malá uličnice a milovala pokoušet svou starší a zodpovědnější kamarádku, která byla víc jako starší sestra. Vyrostly spolu, učily se spolu a pykaly za své trhlé kousky bok po boku.

„Měly bychom se vrátit. Budou mít o nás strach a budeme mít velký problém,“ z Ravenina hlasu bylo slyšet slabé zoufalství a nejistota. Tu měl na svědomí tmavý les. Už se zase nadechovala, aby pokračovala v přemlouvání své rudovlasé kamarádky, ale Ervin ji okřikla. „Pššt! Vyplašíš je,“ pohlédla na ni velice přísným pohledem. Z očí jí jen sršely blesky, pak se znovu soustředěně zahleděla do lesa. Raven se až lekla jejího pohledu. Kousíček od Ervin poodstoupila, jako by se jí snad bála a upřela oči do jehličí, tak jak Ervin chtěla. Skoro bez dechu tam stály, pozorovaly voňavé jehličí, jak se vlní v teplém letním větru. „Támhle!“ křikla Ervin a Raven sebou polekaně trhla. „Vidíš ji? Tam, pod tím smrkem!“ Ervin svou malou ručkou, kterou zdobily náramky z provázků různých barev, ukazovala pod nízký smrček. Nad zemí se vznášela maličká bytost zářící studeným, modrým světlem.

Kdybyste se podívali blíže, uviděli byste, že ta bytost má maličká křidélka a snad byste uslyšeli její tenký hlásek, zpívající vábnou melodií. Ale pohled blíže nikdy nebyl možný, jelikož se bytost vždy rozplynula ve svém modrém světle, a když jste měli štěstí, znovu se zjevila o pár kroků dál.

„Co je to? Víla?“ zašeptala Raven se zrakem upřeným na modrou zář. Ta osvětlovala dívkám obličej a dělala okolí mýtiny tak trochu studenější a smutnější. „To jsem si taky myslela, ale myslím, že je to spíš bludička,“ zašeptala Ervin s širokým úsměvem. Co chvíli tikala očkama po Raven. Užívala si její překvapený výraz a čekala na blížící se užaslý výkřik. „Měly bychom jít pryč,“ řekla Raven stále šeptem a nedůvěřivě, ale přesto zaujatě pozorovala bytůstku. „Cože?!“ úsměv z Ervininy tváře se vytratil stejně jako ty šťastné jiskřičky. Své modré oči otočila na černovlasou dívku po její pravici. „Máš tušení, jak jsou vzácné? Nikdo je nemusí vidět stovky let a...“ „A nikdo, kdo je spatřil, se nevrátil!“ Raven prudce odtrhla zrak od bludičky a podívala se Ervin přímo do očí. „Zavedou tě neznámo kam a ty už nikdy nenajdeš cestu zpátky. Jsou nebezpečné,“ upřeně hleděla do modrých očí své kamarádky a viděla, jak se jiskřička hněvu mění na smutek, ale i pochopení a důvěru. „Vrátíme se zpět,“ Raven věnovala Ervin úsměv. Mrzelo jí, že je Ervin tak zklamaná a že jí to musela říct takhle. Otočila se a zamířila pryč z mýtiny. Corvus jí poslušně seděl na rameni. Ervin byla zklamaná, přesto udělala krok směrem k Raven. Zastavila se však. Nevěděla, odkud tu krásnou píseň zná, ale přišla jí tak povědomá a tak překrásná. Jako smyslů zbavená se otočila k studené záři a místo na sluncem vyhřátou mýtinu, pokračovala do jehličí. S každým jejím krokem les temněl. Větve se stahovaly k sobě a nepouštěly světlo skrz. Kořeny stromů se jakoby vynořily na povrch a pletly se mezi sebou. Zpěv ptáků už nebyl slyšet a les pohltilo tíživé ticho. Mezi stromy se mihal neznámý stín a bez jediného zvuku se plížil v úkrytu kmenů, za studenou, modrou zář bludičky a rudými vlasy.

Venku prší? Nevadí. Film na duši pohladí...

Všichni to známe, když máme volný čas a chceme se podívat na film. Mně osobně trvá nějakou dobu, než najdu ten správný, který by mě bavil. Tímto vám chci pár filmů doporučit.

François Cluzet Omar Sy

NEDOTKNUTELNÍ
Práteleství, které se dotýká srdce
Scénář a režie Eric Toledano a Olivier Nakache

Nedotknutelní

Komedie / Drama / Životopisný

Francie, 2011

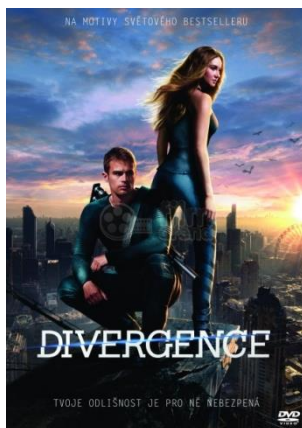
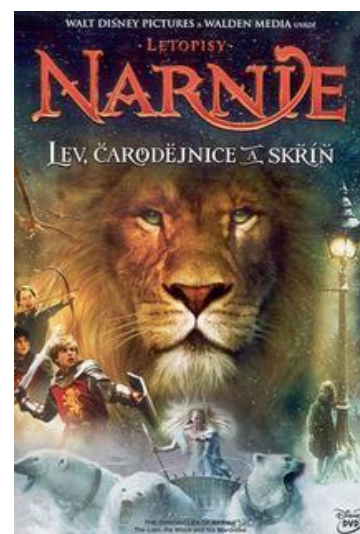
Komedie s dramatickou zápletkou o tom, že ani od krku po prsty u nohou nepohyblivý člověk odkázaný na pomoc druhých, nemusí ztratit smysl života. Jak se s tím oba vypořádali?

Letopisy Narnie: Lev, čarodějnice a skříň

Dobrodružný / Fantasy / Rodinný

USA / Velká Británie, 2005

Sourozenci Pevensieovi najdou záhadnou skříň. Co objeví za dveřmi této skříně? Jaké dobrodružství na ně čeká?

Divergence

Sci-Fi / Thriller / Dobrodružný

USA, 2014

Ve světě budoucnosti jsou lidé rozděleni na pět frakcí podle svých dobrých vlastností. Každá vyznává jiné hodnoty, společně ale vytvářejí harmonický celek. Co se stane, když Tris do žádné skupiny nezapadá a test ukáže, že je divergentní - nebo-li má předpoklady a talent pro více frakcí?

7 Trpaslíků

Komedie / Rodinný / Fantasy

Německo, 2004

Příběh o sedmi trpaslících, kteří se straní všech žen. Jsou v rozpacích, když k nim přijde Sněhurka. Když je Sněhurka unesena, musí trpaslíci uspořádat záchrannou misi. Jak tuto akci zvládnou?

Markéta Jasvecová, 8. C

Gregor ...a byla svatba...

Jak jste se mohli dozvědět v předminulém čísle našeho časopisu, Gregor a Matylda měli mít svatbu. A taky ji měli!!!

Všechno se odehrávalo na hradě Kost, kde byla pozvána celá rodina Ubrouskova i Párátkova. Přípravy byly velmi složité, některým i stresem upadávaly kosti, ale nakonec se vše vyvedlo skvěle. I počasí vyšlo.

Celá svatba byla v mexickém stylu, jelikož oba milují mexickou pánev a již dlouhou dobu se chystají jet do Mexika. Všem se tento nápad líbil a mnoho svatebčanů přišlo v tradičním mexickém klobouku - sombréru, nebo dokonce v mexickém ponchu (sestra Bonita se strýcem Hubertem ☺). Nevěsta měla tradiční bílé svatební šaty a ženich oblek. Ovšem po obřadu se šli převléct do mexického. Oběma jim to moc slušelo. ☺

Na oběd byl menší tacos na mexický způsob jako předkrm. Jako hlavní chod se podávalo nachos. Bylo sice trochu ostřejší, div někomu neshořel jazyk, ale to je přece mexická kuchyně. Zákusky byly tradiční – u nás známé rakvičky! (Přece jenom české zákusky jsou nejlepší!)

Všichni vypadali velmi šťastně. Slavilo se až do rána, byla to nádherná svatba. Jedlo se, pilo a tančilo. Pár prarodičům se dokonce tak zatočily nohy, že si je vykloubili z kyčelního kloubu.

Kolem třetí hodiny ranní se novomanželé rozloučili a odjeli na hřbitov Slavín, kde měli strávit prvních pět dní líbánek s kostrami slavných osobností (bratry Čapky, Karlem Hynkem Máchou, nebo třeba s Boženou Němcovou a dalšími) a následujících pět dní v Mexiku, kam se chtěli vždycky podívat.

Nyní oba bydlí v Hlučíně, Gregor pracuje na naší škole a Matylda na hlučínském gymnáziu. Mají se velmi dobře a plánují hodně dětí, tak jim držíme palce (ale ne moc pevně, ať nám neupadnou ☺)

Marie Hájovská, 9. A

Příběh na stejné písmeno

Lukáš letěl lítačkami. Lačněl líbnout Ladu - laskavou ladnou lektorku ladění loutny. Lada lokla limonádu. Libuše lelkuje, lákavě lije lihovinu, loví Ladiny legrace. Libuše luskla: „Lukáš, Lado!“ Lada lamentovala: „Lukáš láme lino, lepenku... Lapálie!“ Lukáš loupil lásku lidí, leč Ladu lámat - laťka! Lukášův líc líčil lásku.

„Lado!“ Leští límec, lije lihovinu Libuši, Ladě.

„La La Land? Limonáda? Líbí?“ lomcoval Ladou.

Lada loká lihovinu, lže: „Líbí!“

„Letíme?“ láká Lukáš, laxně lapá Ladin loket.

La La Land, limonáda... Lákavé! Lukáš lovil lístek. Leklý Lukáš.

„Lado?“ láteřil. „Lístky?“

„Lístky, lístky...!“ Ledabyle loví lístky.

Lístky leží ledva loket, Lukáš líně leze, lapá lístky.

Láteří, láme loket. „Lado!“ lamentuje. „Loket!“ Lada léčí Lukáše ledem, lká. „Lukáši, lepší?“

Laskavý Lukáš ladí Ladě.

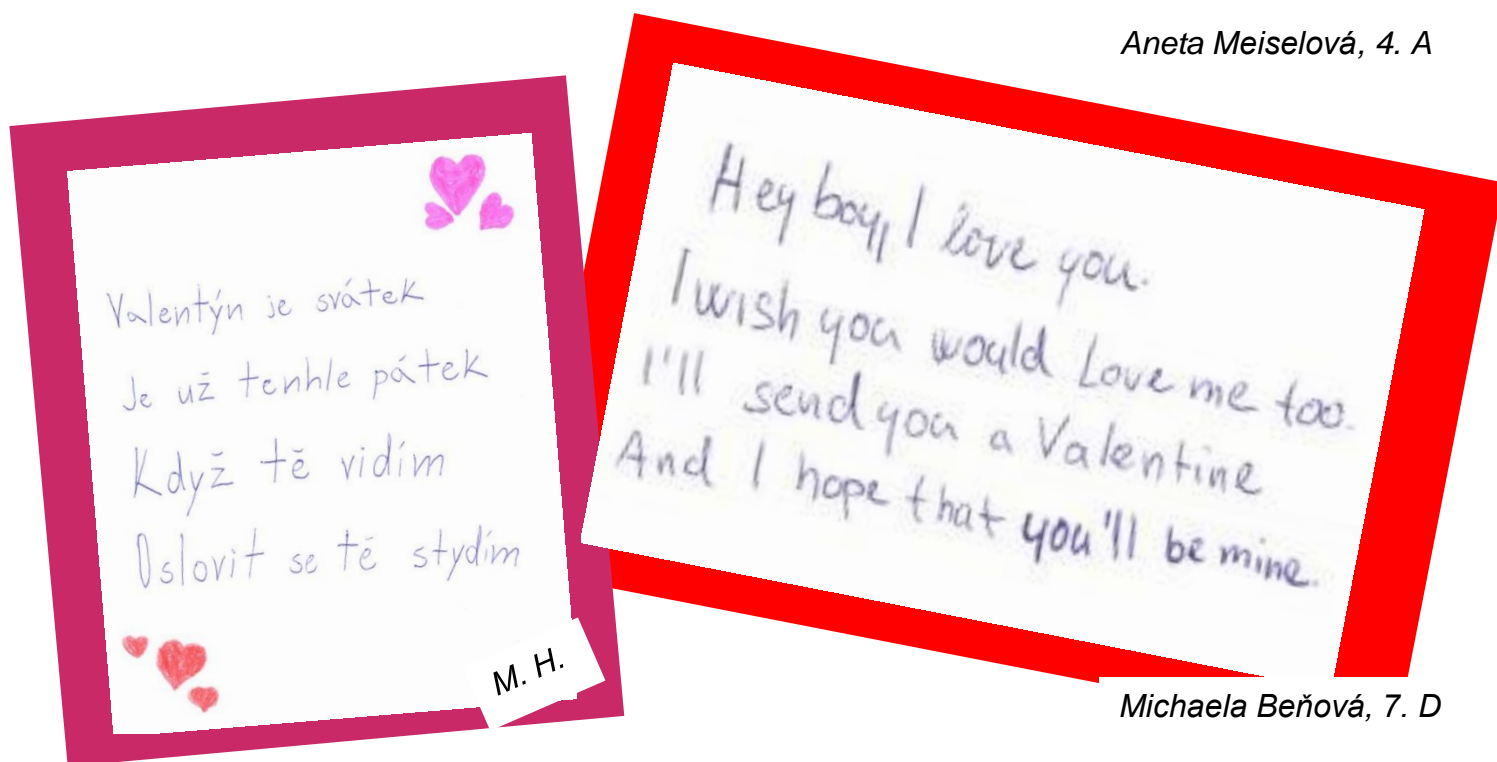
„La La Land, limonáda? Lukáš!“ Lada láme lístky, lapá Lukášovu lásku. Lada líbla Lukáše. Láska!

Veronika Jiravová, 7. A

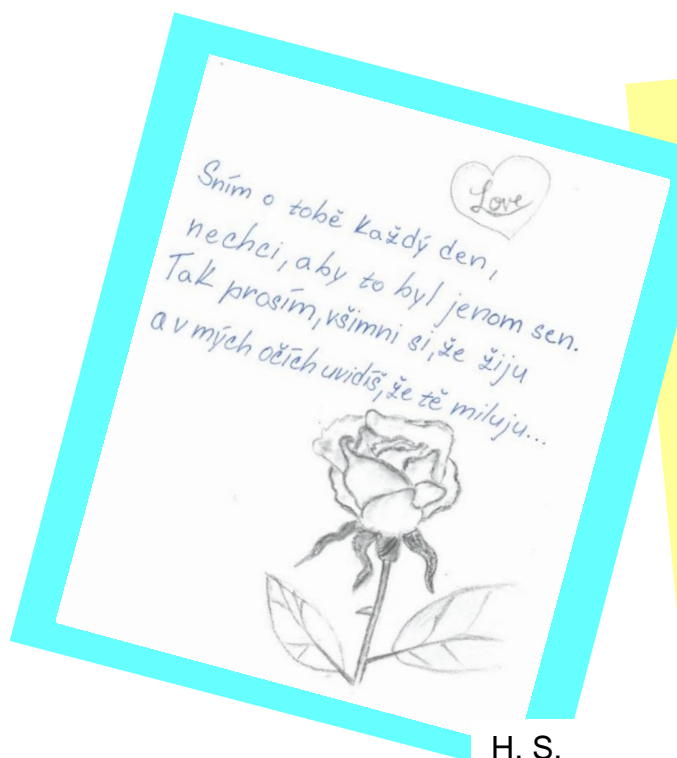
Příběh o krtkovi, který cestoval a ani o tom nevěděl.

Byl jednou jeden krtka, který se chtěl prokopat k sousedovi Josefovi. Tak kopal, ale místo toho, aby se prokopal k sousedovi, tak se prokopal do Ameriky. Jak se vynořil, tak uviděl stádo bizonů, byl z toho zděšený, a protože se lekl, tak se schoval zpátky do hlíny. A kopal zpátky, ale co teď se prokopal zase do Austrálie? „To je zvláštní.“ řekl si. Zkusil další cestu a konečně se trefil, byl zpátky doma. Ale to už tatínek nevydržel, vzal si hokejku a odstřelil krtka na druhou stranu k sousedovi Josefovi. Takže místo toho, aby se prokopal, tak letěl vzduchem. Jak spadl, tak byl jako placka a pan Josef si myslel, že je to puk a tak si tam stříleli. Jednou pan Josef přestřelil krtka k sousedce do kufru, která právě letěla na dovolenou. V tom zavřela kufr a bylo zle, odletěli do Ameriky. Jak přiletěl, tak paní Kabrňová otevřela kufr a z něho vyběhl krtka, utekl do lesa a tam zase potkal stádo bizonů a řekl: „To už jsem zase tady?“

Aneta Meiselová, 4. A

Michaela Beňová, 7. D

H. S.

Kdybych měla kouzelnou hůlku...

Myslím si, že kdyby existovaly a fungovaly kouzelné hůlky a měl by ji každý druhý člověk, tenhle svět by vypadal ještě hůř než teď. Kdybych měla kouzelnou hůlku jen já, jediná na světě, pak už by to vypadalo jinak. Určitě by to bylo něco úžasného a pro mě by to znamenalo velkou moc nad lidmi.

Lidé by za mnou chodili s prosbou o pomoc a já bych jim pomocí své hůlky pomohla. Vylepšovala bych tento svět a třeba bych rozpoutala v zimě opravdovou zimu jako v pohádce Ledové království. Kdybych měla zrovna blbou náladu, škodila bych svou hůlku lidem, kteří se neumí chovat, nebo mi v životě ublížili. Ale slibovat může každý. Co kdybych ji vůbec nepoužívala? Byla by mi vůbec k něčemu?

Přemýšlím nad tím, co by se stalo, kdybych kouzelnou hůlku našla někde na zemi. Nebyl by k ní žádný návod a já bych ji neuměla ovládat. Mohlo by se stát, že kdybych měla hůlku položenou na stole, přišla bych domů a řekla: „Ahoj mami!“ a hůlka by vykouzliła prase s ocasem slona a srstí tygra. Třeba by to fungovalo s použitím i jiných slov a svět by se potom zbláznil a byla by to moje vina.

Nevím, jestli mám být ráda, nebo ne, že kouzelné hůlky neexistují. Nebo ano? A my o nich nevíme? Kdybych měla možnost vlastnit kouzelnou hůlku, tak jediná s návodem na použití a s možností vrátit bývalému majiteli. Kdybych si musela vybrat, jestli vlastnit hůlku jen já, nebo aby měl každý svou hůlku, vybrala bych první možnost. Nejsem sobec, ale kdo by to nebral, že?

Mariana Piskalová, 9. A

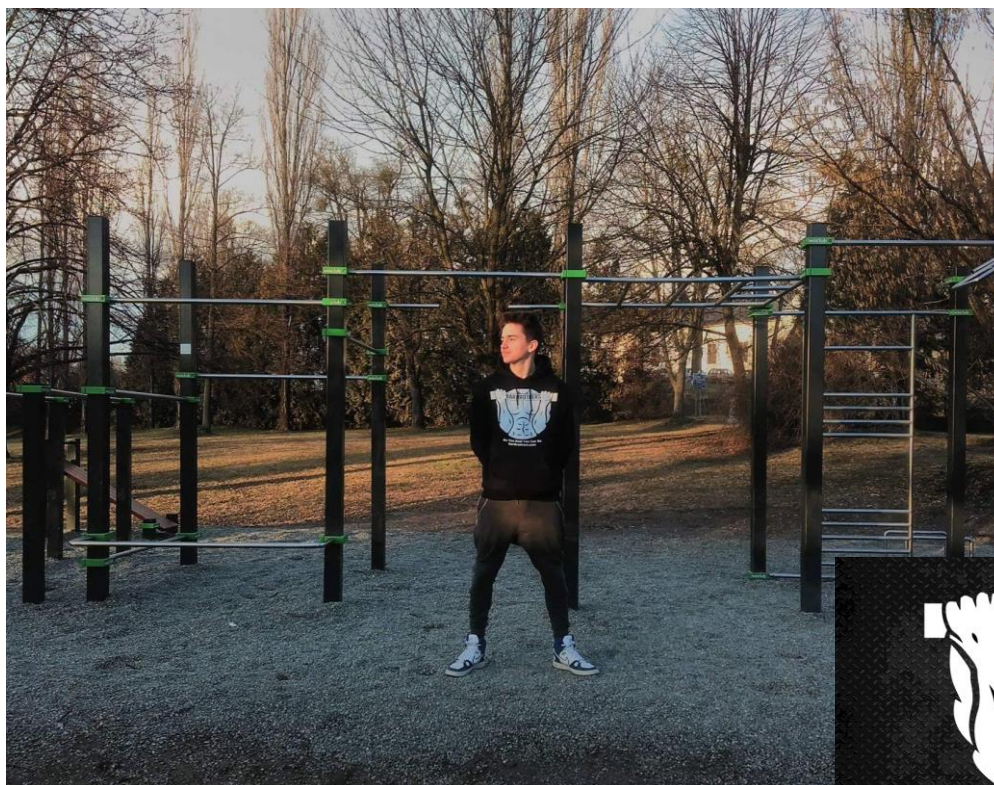
Jarní motivace ke změně

Blíží se léto. Čas na tílka a kraťasy, opalování a koupání, čas na workout... Workout, česky „kalisthenika“ je typ cvičení během kterého člověk využívá pouze vlastní tělo.

Nepotřebujete tedy žádné stroje, nebo činky jako v posilovně. Vše, co vám bude stačit, jste vy samotní a maximálně hrazda, můžete tedy cvičit doma či venku, na hřišti nebo v parku. Nic vás neomezuje. Pokud byste ale hledali něco speciálního, tak vás může zaujmout workoutové hřiště tady v hlučínském parku od společnosti Woclub, která se zabývá výstavbou těchto hřišť na území ČR.

Workout není sport, na rozdíl od jiných se „workoutisté“ mezi sebou nepřeměřují, chápou se, pomáhají si a mají k sobě vzájemný respekt. Příkladem tohoto je celosvětově známá workoutová cvičící skupina Bar Brothers, založená před asi 5 lety Lazarem Novovičem a Dučanem Djolevičem. V současné době má tato skupina statisíce členů a miliony dalších příznivců. Jejich cílem je namotivovat lidi po celém světě, ukázat jim, že workout je jakási cesta k vykoupení, čisté mysli a skvělé fyzice. Každý člen se snaží být tím nejlepším, jakým může být, proto je jejich heslo „Be The Best You Can Be“.

Workout je pro všechny, muže, ženy, mladé i starší. Ovšem je hlavně o obětavosti, vytrvalosti, odhodlání, pevné vůli a hlavně o chtění něco dokázat a udělat cokoliv pro to, abyste dostali, co chcete... Takže pokud se nemáte rádi, nebo jste jinak nespokojení se svojí postavou, pokud chcete mít lepší psychiku, maximální kontrolu nad vlastním tělem a vzhled, po jakém jste vždy toužili... Začněte! Ne zítra, ne pozítří, ne příští týden nebo za měsíc. DNES. Nikdy není pozdě se sebou něco udělat. Ti, kteří jsou ochotní jít nad své limity, budou odměněni, protože tvrdá práce se vám vždy oplácí.

Jakub Němec, 9. B

Vtipy

Mladík se byl seznámit s rodiči své nevěsty. Po návratu domů se ho matka ptá: „Tak co, Karlíku, jaké to bylo?”

„Víš, podle mého názoru jsem se jim moc líbil. Její otec se třikrát nabídl, že mě odveze domů.”

„Jsem šťastnej jako blecha,” řekl mladík ve společnosti své přítelkyně.

„Slečno, vy máte paruku.”

„Vidíte, a v obchodě mi říkali, že to nikdo nepozná.”

„Možná ne, když si sundáte cenovku.”

Valentýnské Párky

Valentýn je lásky čas,
Když je venku velký mráz.
Dáváme si zamilované dárky,
a na večeri máme Párky.

Klára Biskupová, Erika Kreuzerová, 7. D

Na radnici přišel svatební pár. Oddávající úředník byl zděšen, protože za nevěstu byl ustrojen vousatý muž. Ženich vysvětluje: „Nevěsta si vymkla kotník, tak ji zastupuje její bratr.”

Lukáš Grumann, 9. C

Láska ta je jako květ
stojí na ní celý svět
milovat je krásné slovo
jetří si ho pro někoho

Josef Fichna, 7. D

Soutěž

Opět soutěžíme o žluté školní tričko! Když zvládneš vyluštit všechna zašifrovaná města České republiky, napiš na papírek správné řešení, tvé jméno, třídu a hod' jej do krabice u recepce do 7. 4. 2017.

CERIBEL
BIRACEDUP
PZŇĚL
NOBR
SEKČÉ VIDUBĚJECO

OMOCULO
VATORSA
RALYVOK RAVY
NÍBUMOH
HARPA

Markéta Jasvecová, 8. C

